

گزارش

ترامپ تأیید کرد:

حمله سایبری آمریکا علیه روسیه

● رئیس‌جمهوری آمریکا تأیید کرد در سال ۲۰۱۸ میلادی اجازه حمله سایبری به آژانس تحقیقات اینترنتی روسیه را صادر کرده بود. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری اسپوتنیک، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، به‌تازگی به روزنامه واشنگتن‌پست گفته که مجوز حمله سایبری ۲۰۱۸ به آژانس تحقیقات اینترنتی روسیه را او صادر کرده بود؛ آژانسی که از سوی واشنگتن به رهبری مداخله در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا در سال ۲۰۱۶ میلادی متهم شده است. ترامپ در پاسخ به پرسش روزنامه واشنگتن‌پست مبنی بر اینکه آیا او دستور این حمله سایبری یا داده بود یا خیر، گفت: صحیح است. او تأکید کرد که هیچ‌کس در برابر روسیه جدی‌تر از او نبوده است. به گفته رئیس‌جمهوری آمریکا، باراک اوباما (رئیس‌جمهوری سابق آمریکا) پیش از انتخابات ۲۰۱۶ می‌دانست که روسیه قصد مداخله و خرابکاری دارد یا به او در این رابطه اطلاعاتی داده بودند. در هر صورت اوباما حرفی دراین‌باره مطرح نکرد. دلیل اینکه او چیزی نگفت، این بود که نمی‌خواست وارد این بازی شود؛ چراکه فکر می‌کرد هیلاری کلینتون پیروز می‌شود، به این دلیل که او نظرسنجی‌های ساختگی و نادرست را خوانده بود. ازاین‌رو، اوباما گمان می‌کرد هیلادی پیروز انتخابات خواهد بود و ما اکثرا خاموش و آرامی داشتیم که می‌گفتند: «نه، ما ترامپ را دوست داریم».

در ۱۸ آوریل سال ۲۰۱۹ میلادی، وزارت دادگستری آمریکا گزارش نهایی مربوط به تحقیقات اربت مولر، بازرس ویژه دربارۀ اتهامات تبانی ترامپ-روسیه و مداخله روسیه در انتخابات آمریکا را منتشر کرد. مولر اتهام تبانی میان مقامات روسیه و کمپین انتخاباتی ترامپ را رد کرد، اما گفت مسکو تلاش می‌کرده در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ میلادی آمریکا مداخله کند. روسیه بارها این اتهامات را رد کرده و تأکید دارد هرگز در امور داخلی آمریکا مداخله نکرده است. این در حالی است که جان بوتلن، مشاور سابق امنیت ملی آمریکا که به‌تازگی کتاب «اتاقی که در آن اتفاق افتاد» را در افشای کارنامه و شخصیت دونالد ترامپ منتشر کرده، در گفت‌وگویی با دیوچه‌وله، آشکارا ترامپ را به ناکارآمدی در مقابله با مشکلات و ناآگاهی از فرازونشیب امور سیاسی متهم کرد و گفت او به رهبران پراهمیتی مانند شی جین‌پینگ و ولادیمیر پوتین، رؤسای جمهوری چین و روسیه، به‌شدت حسادت می‌ورزد و دوست دارد کنار سیاست‌مداران برجسته بنشیند و مثل آنها تصمیمات بزرگی بگیرد. به نظر بوتلن، ترامپ زود هنگام به دیدار سران دو کشور کره‌شمالی و آمریکا در سال ۲۰۱۹ در هائوای پایان داد؛ زیرا از پیامدهای توافقی که انجام داده بود، هیچ اطمینانی نداشت؛ «او می‌دانست که در صورت امضای توافق و فاش شدن جزئیات آن در آمریکا، با واکنش‌های تندی روبه‌رو خواهد شد». به اعتقاد بوتلن، عملکرد سیاسی ترامپ بیش از آنکه بر رهافت و استراتژی دقیق استوار باشد، از منافع سیاسی فوری او تأثیر می‌گیرد. او می‌گوید در زمان همکاری با کاخ سفید، گاهی احساس می‌کرده که ترامپ جزئیات و اهداف شخصی، انگیزه و قطب‌نمایی نداشته است. جان بوتلن در پایان مصاحبه ابراز امیدواری می‌کند که آنچه از راه استیضاح نتوانست باعث برکناری ترامپ شود، با انتخابات آینده که تنها چهار ماه به آن باقی مانده است، انجام شود.

«هیکو ماس»، وزیر خارجه آلمان، در سخنرانی خود خطاب به اعضای شورای روابط خارجی اتحادیه اروپا با اطمینان گفت که فارغ از نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا در ماه نوامبر، اروپایی‌ها باید درباره چگونگی مهار بهتر بحران‌ها بیندیشند؛ حتی بدون ایالات متحده، اما بسیاری از اندیشمندان اروپایی مانند «جانان گانش» و «ولفگانگ مونچاو» از روزنامه فایننشال‌تایمز معتقدند روابط آمریکا و اتحادیه اروپا حتی اگر یک دموکرات، «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهوری آمریکا را شکست دهد، به‌طور درخ‌ور توجهی تغییر نخواهد کرد.

الکساندر سوروس، تحلیلگر امور آمریکا بر این باور است که براساس این استدلال، یک رئیس‌جمهوری دموکرات نیز همچنان از روابط تجاری حمایت و با غرایض انزواطلبانه شهروندان آمریکا همدلی خواهد کرد؛ پس او نیز برای دفاع از اتحادیه اروپا چک بدون امضا نمی‌نویسد. این دیدگاه در همان ابتدا در سیاست‌های «برنی سندرز» از ایالت ورمونت و «الیزابت وارن» از ایالت ماساچوست نیز دیده می‌شد؛ هرچند آنان به‌شدت از همکاری‌های بین‌المللی و حقوق بشر حمایت می‌کردند. اکنون نیز برخی این نگرش را به «جو بایدن»، کاندیدای نهایی دموکرات‌ها بسط می‌دهند. اسان این تفکر که بایدن هیچ تغییر واقعی‌ای در سیاست‌های آمریکا در قبال اروپا ایجاد نمی‌کند، اعتقادی غیرقابل‌باور است. معاون اول سابق آمریکا، همواره در سیاست‌های فراآتلانتیکی خود متعادل بوده و در دوران سیاسی‌اش، روابط نزدیکی با رهبران کلیدی مانند آنکلا مرکل، صدراعظم آلمان داشته است. او در کسوت معاونت ریاست‌جمهوری آمریکا از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۷ میلادی حتی زمانی که «باراک اوباما» سلف ترامپ، حضور نداشت، همیشه آماده بود تا دیپلماسی فردی خود را ارائه دهد.

بازنگری در سیاست‌های فراآتلانتیکی

همچنین صاحب‌نظران اروپایی اکنون در حال بررسی این مسئله هستند که پیروزی بایدن بر سیاست خارجی آمریکا چقدر مؤثر است؛ چراکه آنان تردید دارند اتحاد قدیمی فراآتلانتیک به همین سادگی به دوران قبل از دونالد ترامپ بازگردد. آنان می‌گویند حزب دموکرات هنوز حزب ارزش‌هاست و دولت بایدن بعد از چهار سال ریاست ترامپ، بدون شک تمام سیاست‌ها را بازبینی کرده و به عنوان رهبری مسئول در صحنه جهانی، تعهد تاریخی آمریکا را بازبایی می‌کند؛ اما برای تحقق چنین امری، به سال‌ها زمان احتیاج است. الکساندر سوروس می‌گوید: بایدن خلاف ترامپ که تمام وقت خود در دفترش را صرف درگیری با اروپا به مسائلی مانند تغییرات آب‌وهوایی، تجارت و حقوق بشر می‌کرد، آمریکا را به میز دیپلماتیک باز می‌گرداند. ایالات‌متحده دوباره به توافق‌نامه تغییرات اقلیمی پاریس می‌پیوندد و تلاشی فعال خواهد کرد تا معادلات جدید تجاری را با معیارهای حقوق بشر از نو تنظیم کند.

کمرنگ‌شدن نقش واشنگتن

در اتحادیه اروپا نقش کنونی آمریکا به لطف پاسخ گند، هماهنگ و ناکارآمد دولت ترامپ به بحران

جهان

پیروزی نامزد دموکرات‌ها به معنای بازنگری در توافق‌هاست

جو بایدن، برنده بحران

کویید۱۹، بسیار کمرنگ است و آنان خواهان مشارکت با واشنگتن نیستند. کاخ سفید به‌جای مقابله با بحران و استفاده از منابع سازمان بهداشت جهانی و سایر سازمان‌های چندجانبه، بدون اخطار قبلی، سفر به اروپا را ممنوع و اعلام کرد بودجه سازمان بهداشت جهانی را قطع می‌کند. مطمئناً یکی از نخستین اهداف سیاست خارجی بایدن، تصحیح این روند و برخورد با بحران کویید۱۹ به‌عنوان بحرانی جهانی است. این به آن معناست که آمریکا در کنار

دیگر رهبران جهان تلاش خواهد

کرد با این تهدید مبارزه کند و این مسئله فقط محدود به محافظت از آمریکایی‌ها نخواهد شد.دولت بایدن همچنین قدرت تشخیص این را دارد که باید با روسیه برای عقد معاهده تسلیحات هسته‌ای جدید پای میز مذاکره بنشیند؛ توافقی که در سال ۲۰۲۱ منقضی خواهد شد و این توافق جدید از مسابقه تسلیحاتی جدید جلوگیری می‌کند که در نهایت تأمین‌کننده

منافع امنیتی اروپا و آمریکااست. تحلیلگران می‌گویند نکته دیگر آنکه دولت بایدن به اتمام تمامی معاملات و تعهدات آمریکا در قبال شرکای و متحدانش در جهان پایند است و تنها پرسش کنونی آن است که آیا اروپا برای اخذ تصمیم‌های دشوار برای برگشت به اتحاد قدیمی خود، آمادگی دارد یا خیر.

گردش به سمت پکن

رفتارهای عجیب ترامپ باعث شده اروپا از اتخاذ چنین تصمیم‌هایی دوری کند و توجهش به سمت مسائل دیگری منحرف شود؛ برای مثال، با تشدید تنش بین آمریکا و چین، این اتحادیه بر آن شده تا تسهیلات بیشتری در اختیار پکن قرار دهد.

سورس بر این باور است که بدون شک، برای بازبایی اتحاد فراآتلانتیکی اروپا-آمریکا، ایالات متحده نیز به رعایت قوانین حقوق بشر و تحقق دموکراسی نیازمند است و این به معنای اتخاذ سیاست‌های سخت‌تر در برابر دولت فعلی ترکیه است. خوشبختانه تحقق این مسئله دشوار نیست. نظرسنجی‌های اخیر به‌خوبی نشان می‌دهد که اکثر آمریکایی‌ها از مدیریت نادرست ترامپ و روابط نامناسب آمریکا با سایر کشورها در هراس هستند و ترجیح می‌دهند دولت آمریکا، در برابر ارزش‌های جهانی مانند حقوق بشر ایستادگی کند.

در طول سه‌وسال‌نیم گذشته، عملکرد ترامپ علیه اتحاد فراآتلانتیکی باعث شده اروپا به هر بهانه‌ای سنگ‌اندازی کند؛ اما داده‌های اخیر نشان می‌دهد بسیاری از اروپایی‌ها خواهان حمایت از این اتحاد و طرفدار تمامی توافق‌های گذشته هستند. بااین‌حال، با تغییر در رهبری آمریکا و رویکرد مملوس‌تر واشنگتن، این مخالفت‌ها ناامیدی‌ها رنگ خواهد باخت، با تمامی این درخواست‌ها، اندیشمندان اروپایی می‌توانند به بایدن دموکرات و دیدگاه آمریکا در سیاست خارجی او نگاهی دوگانه داشته باشند. آنها با کاهش انتظارات، به دولت آینده بایدن کمک می‌کنند فراتر از خواسته عمومی شهروندان اروپا عمل کند؛ چراکه در هر شرایطی، روابط و اتحادها بیشتر از هر مسئله دیگری قابل درک هستند.

روزهای بد ترامپ

نلس رولاند، یکی از کارشناسان آمریکایی، به «اشپینگل» می‌گوید در حال حاضر نشانه‌هایی دیده می‌شود مبنی بر اینکه احتمالاً جو بایدن خواهد توانست رئیس‌جمهوری بعدی آمریکا شود. از این نشانه‌ها، نگرانی‌های آشکار در اردوگاه ترامپ است. همچنین، کریس کریستی، یکی از نزدیکان ترامپ، می‌گوید اگر او به‌زودی خط‌مشی خود را تغییر ندهد، در انتخابات نوامبر شکست خواهد خورد.

برای جو بایدن این فرصتی ناگهانی و غیرمنتظره است. تا چند ماه پیش انتظار می‌رفت ترامپ با وجود همه رسوایی‌ها و به خاطر توسعه اقتصادی، در ماه نوامبر مجدداً انتخاب شود؛ اما شیوع ویروس کرونا و انتقاد ترامپ از معترضان به مرگ جورج فلوید، کفه ترازو را به نفع بایدن تغییر داد. بزرگ‌ترین نکته به نفع بایدن، این است که ترامپ هر روز شانس خود را برای پیروزی در انتخابات کاهش می‌دهد و این نامزد دموکرات نیازی به تلاش بیشتر ندارد. او برنامه‌های عمومی خود را به حداقل رسانده و معمولاً از طریق تبلیغات و کلیپ‌های کوتاه و هوشمندانه در اینترنت، با رای‌دهندگان ارتباط برقرار می‌کند. بایدن با توییت‌هایش این تصور را ایجاد می‌کند که فقط او می‌تواند کشور را از زوال بیشتر نجات دهد؛ اما این راهبردها به‌زودی دیگر کافی نخواهد بود. در اواخر ماه آگوست، او باید با وجود شیوع کویید۱۹ در کمپین‌های مردمی شرکت و برنامه‌های سیاسی خود را تشریح کند. بسیاری از آمریکایی‌ها می‌دانند اهداف بایدن چیست و او دموکراتی میانه‌رو قلمداد می‌شود که تلاش دارد به طبقات پایین‌تر کمک کند؛ اما هنوز هم در استراتژی‌ها و اهدافش، پرشش‌ای بی‌جوابی وجود دارد که باید درباره آنها توضیح دهد.

سیاسی متاخر سیدعمار حکیم، به‌ویژه پس از جدایی از مجلس اعلای اسلامی عراق و تشکیل جریان حکمت ملی در سال ۲۰۱۸ که توانست در انتخابات پارلمانی همان سال ۱۹ کرسی مجلس عراق را کسب کند و همچنین اقدام او (سیدعمار حکیم) در واردشدن جریان حکمت ملی به‌عنوان جریان اپوزیسیون در مقابل دولت عادل عبدالمهدی، نخست‌وزیر سابق عراق، حکایت از آن دارد که ائتلاف جدید العراقیون با محوریت سیدعمار حکیم در مسیر پیگیری منافع ملی، دغدغه حل معضلات، صیانت از حکومت قانون و مستحک‌سازی از گام برداشته است.

کم‌اینکه به نظر می‌رسد آنچه بیش از همه در ایجاد جرقه‌های حیات سیاسی اپوزیسیونی سیدعمار حکیم مؤثر بود، ناتوانی دولت سابق عادل عبدالمهدی برای مدیریت و بهبود وضعیت معیشتی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و امنیتی عراق در مدت‌زمان حضور او در سمت نخست‌وزیری بود. در سایه این واقعیت تلاش‌های جریان اپوزیسیون تنها به‌منظور رفع نواقص و تکمیل کارآمدی دولت حاکم است، آن هم دولت عادل عبدالمهدی که در تارهای قدرت‌طلبی جریان‌ها و احزاب عراقی گرفتار و عملاً دولت سابق تا آخرین لحظات عمر سیاسی‌اش به یک دولت سهمیه‌ای بدل شد. اتفاقاً همین نقیصه هم موجب سرنگونی و انحلال آن فراهم آورد. ازاین‌رو بود که جریان حکمت ملی در قامت اپوزیسیون سیاسی عراق برای رهایی از این معضل، کانون تلاش‌هایش را به کنارزدن سهم‌خواهی‌های جریان‌های سیاسی معطوف کرد.

اتفاقاً بنیانه ماه آگوست سیدعمار حکیم مبنی‌بر تلاش برای استیضاح وزرای ضعیف، فاسد و دارای سوء‌سابقه در دولت وقت عادل عبدالمهدی یا دعوت جریان حکمت ملی برای برگزاری تظاهرات در شهرهای جنوبی عراق علیه دولت سابق عادل عبدالمهدی به‌منظور ارائه خدمات بهتر دولتی و عدم انفعال عادل عبدالمهدی در برابر نفوذ جریان‌های سیاسی و قدرت‌نگرفتن دولت سهمیه‌ای، تلاش‌هایی بودند که جریان حکمت ملی در راستای نقش اپوزیسیون سیاسی برای جلوگیری از گرفتارشدن دولت وقت بغداد در دام استبداد فردی، عدم شکل‌گیری الیگارشی حزبی و به تبعش شکل‌نگرفتن دولت سهمیه‌ای از گام برداشته است.

فارغ از اینکه خروجی و کارنامه این تلاش‌ها و تحرکات سیاسی- اجتماعی جریان حکمت به‌عنوان یک جریان اپوزیسیون تا چه اندازه موفقیت‌آمیز بوده است، اکنون هم با همان نگاه و دغدغه‌ای که در سیدعمار حکیم وجود دارد، ائتلاف تازه‌تأسیس و در حال گسترش العراقیون می‌تواند نقش کاتالیزور حرکت عراق به سمت تحقق یک جامعه مدنی متعالی را بازی کرده و نهایتاً به مهره‌ای تحول‌خواه در ساختار سیاسی این کشور بدل شود.

خبر

روسیه و چین قطع‌نامه شورای امنیت درباره سوریه را وتو کردند

● روسیه و چین، قطع‌نامه شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره تمدید یک‌ساله ارسال کمک‌های انسان‌دوستانه از دو گذرگاه مرزی ترکیه به سوریه را وتو کردند. به گزارش بی‌بی‌سی، تاکنون مواد غذایی و سایر کمک‌ها برای میلیون‌ها سوری از دو گذرگاه مرزی وارد حلب و ادلب می‌شد. قطع‌نامه پیشنهادی از سوی آلمان و بلژیک تهیه شده بود و برای تمدید توافقی بود که مهلت آن جمعه شب به پایان رسید. دیپلمات‌ها می‌گویند تلاش‌ها برای یافتن راه‌حل ادامه دارد و طرفین امیدوارند بتوانند در زمینه ارسال کمک به سوریه به تفاهمی برسند. روسیه خواهان آن بود که فقط یک گذرگاه مرزی با باشد اما بیشتر اعضای شورا پیشنهاد این کشور را رد کردند. میلیون‌ها سوری عمدتاً در مناطق تحت کنترل شورشیان در شمال غربی سوریه به کمک‌های ارسالی نیازمند هستند. روسیه می‌گوید کمک‌های ارسالی باید در اختیار دولت سوریه قرار گیرد و آنها این کمک‌ها را پخش کنند. برخی تحلیلگران اما به ساینقه دولت سوریه اشاره کرده و می‌گویند دمشق قبلاً هم مانع پخش کمک‌ها به مناطقی شده که در اختیار مخالفان بوده است. ماه پیش، برنامه جهانی غذا وابسته به سازمان ملل متحد هشدار داد که سوریه به خطر حتمی مواجه است و شمار افرادی که به مواد غذایی مورد نیاز دسترسی ندارند، به بیش از ۹ میلیون نفر رسیده است. بحران اقتصادی اخیر سوریه که منجر به کاهش ارزش پول این کشور شده، به مشکلات مردم افزوده است. سقوط ارزش پول ملی باعث افزایش شدید قیمت کالاهای اساسی شده است. سازمان ملل متحد هشدار داده که سوری‌ها ممکن است برای فرار از وضعیت موجود در اروپا فرار کنند.

افشای توافق‌های ترکیه برای سرکوب مخالفان

● نامه مشترکی از جانب سازمان ملل فاش کرد دولت ترکیه توافق‌های دوجانبه‌ای در زمینه همکاری‌های امنیتی با چندین کشور به امضا رسانده که دارای محتوایی مبهم هستند و اجازه اخراج یا ربودن اتباع ترکیه‌ای ساکن خارج از این کشور را می‌دهند. به گزارش ایسنا، به نقل از پایگاه نوبلک مانیچو، چندین گزارشگر ویژه سازمان ملل شمالی اقدامات سازمان، گزارشگر ارشد کارگروه ناپدیدشدن غیرواظطلبانه یا اجباری قبلیه گونزالس مورالس، گزارشگر ویژه حقوق انسانی مهاجران، فیولا تیه این، گزارشگر ویژه بهبود و حفظ حقوق بشر و آزادی‌های اساسی حین مقابله با تروریسم و نیز ملرز، گزارشگر ویژه شکنجه و دیگر مجازات‌ها یا رفتارهای غیرحانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز نامه مشترکی را از جانب سازمان ملل به دولت ترکیه فرستادند. هدف این مقام‌ها ابراز نگرانی درباره اجرای سیستماتیک «مدربانی‌های فراقانونی مورد حمایت دولت آنکارا» و بازگرداندن اجباری اتباع ترکیه از چندین کشور دیگر به ترکیه بوده است. آنها در این نامه به ابراز نگرانی‌های خود درباره امنیت شخصی و تمامیت افراد دنیورت شده و همین‌طور افراد در معرض خطر اخراج از کشورهای ثالث پرداختند. این گزارشگران سازمان ملل از دولت ترکیه خواستند تا اطلاعات بیشتری درباره عملیات‌هایش در همکاری با مقام‌های کشورهای شامل افغانستان، آلبانی، جمهوری آذربایجان، افغانستان، کامبوج، کابن، کوزوو، قزاقستان، لبنان و پاکستان به جهت ربودن، دستگیرکردن خودسرانه، در بازداشت قراردادن، ناپدیدسازی اجباری یا شکنجه دست‌کم صدنفری که مظنون به همکاری با جنبش گولن بوده‌اند، ارائه کند.

درخواست ۹ وزیر خارجه از اسرائیل:

با فلسطینی‌ها وارد مذاکرات مستقیم شوید

● وزرای خارجه عربستان،سعودی، اردن، امارات متحده عربی، مصر، تونس، مراکش، عمان، کویت و فلسطین، پس از نشست مشترک ویدئویی خود به دعوت اردن و پس حضور دبیرکل اتحادیه عرب، از اسرائیل خواستند که با فلسطینی‌ها «مذاکرات مستقیم، جدی و اثرگذاری برای دستیابی به صلحی مبنی بر راحل دو کشور» را آغاز کند و نشان دهد که برای صلح گام برمی‌دارد. آنها همچنین نسبت به خطر الحاق هر بخشی از سرزمین‌های اشغالی فلسطین به اسرائیل هشدار دادند و مخالفت خود با چنین اقدامی را اعلام کردند. وزيران خارجه ۹ کشور عربی گفته‌اند الحاق سرزمین‌های فلسطینی به اسرائیل مانع از راحل دو کشوری خواهد شد. آنها راحل تشکیل دو کشور را بهترین راحل مناقشه و تحقق صلح پایدار و برقراری روابط عادی بین اسرائیل و کشورهای عربی دانستند. قرار بود طرح الحاق کرانه باختری یکم جولای آغاز شود اما پس از رایزنی‌های فشرده بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، با نمایندگان آمریکا این طرح به تعویق افتاد. الحاق بخش‌هایی از کرانه باختری به اسرائیل در طرح صلح کاخسفید موسوم به «معامله قرن» پیش‌بینی شده است. بر این اساس اسرائیل در ازای دریافت امتیازهایی فراتر از تعهدات قبلی فلسطین و قطع‌نامه‌های شورای امنیت و همچنین الحاق بخش‌هایی از مناطق اشغال‌شده به خاک این رژیم، با تشکیل دولت مستقل فلسطینی موافقت می‌کند اما نه می‌پذیرد که اورشلیم پایتخت کشور مستقل فلسطین باشد و نه بازگشت میلیون‌ها آواره به کشورشان را قبول می‌کند.